

[Johs. Christiansen.]

skabets Interesser ved at imødekomme de Ønsker, som jeg ved er brændende til Stede inden for dansk Videnskabs Udøvere om en saadan Kommissions Nedsættelse.

Hvad nu specielt den teknisk-videnskabelige Forskning angaar, gentager jeg, hvad jeg allerede har givet Udtryk for, at det foreliggende Forslag i sine Grundtræk utvivlsomt ligger det rigtige meget nær. I Raastofkommissionens Betænkning af 26. Februar 1942 udtalte Kommissionen som sin Opfattelse, at den bedst mulige Forberedelse af vor fremtidige produktive Indsats er en af Tidens vigtigste Opgaver, og at en nødvendig Forudsætning for dens Løsning er en betydelig Udvikling samt Ordning og Forberedelse af vor teknisk-videnskabelige Forskning. Denne Udtalelse er Tiden siden da ikke løbet fra, tværtimod. Man kan vist roligt sige, at den tekniske Udvikling rundt om i Verden, ikke mindst i de Lande, der var direkte med i Krig, endog har sat en meget tyk Streg under den anførte Udtalelse. Vort Land er sikkert for lille til, at selvstændige Forskningsinstitutter i Længden vil kunne opretholdes i det fornødne Omfang, og derfor maa Samfundet træde til.

Jeg kan i det store og hele tiltræde Lovforslaget, som det foreligger her. Der er dog et Par Punkter, jeg gerne vil gøre nogle Bemærkninger til.

For det første vil jeg tro det heldigt, om visse Ændringer kunde foretages med Hensyn til Raadets Sammensætning. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen om Ønskeligheden af, at der ogsaa kom Repræsentanter ind i Raadet for det praktisk arbejdende Landbrug, og jeg tror, det maa være muligt at finde en Løsning herpaa. Men ogsaa jeg mener, at det herudover vilde være ønskeligt at aabne Adgangen ogsaa for en Repræsentation for det arbejdende praktiske Haandværk. Man kan sige, som det ærede Medlem Hr. Mogens Fog gjorde opmærksom paa, og hvad jeg i og for sig kan tiltræde, at Raadet, som det er, allerede er stort, men for mig er det nu vigtigere, at alle berettigede Interesser repræsenteres i Raadet, end at det er lidt større eller lidt mindre.

For det andet vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at Lovforslagets § 4, 2det Stykke, indeholder et Tilsagn om at yde 50 000 Kr. aarligt til Stipendier, men at dette ud fra min Opfattelse maaske er lovlig knebent ansat. 50 000 Kr. til Stipendier, der efter Forslaget skal være paa mindst 5 000 Kr., kan jo ikke blive til ret mange Stipendier aarlig. Naar man har

medtaget dette i Lovforslaget, gaar jeg imidlertid ud fra, at man har tillagt en Stipendieordning overhovedet i Forbindelse med Raadets Virksomhed en vis Betydning. Hvis man skulde kunne opnaa et Resultat her, i hvert Fald svarende til de Forventninger, som jeg nærer dertil, vil jeg dog gerne spørge, om den højtærede Statsminister ikke kunde tænke sig at gaa til en Forøgelse af dette Beløb.

Maa jeg sammenligningsvis give den Oplysning, at man i vort Naboland Sverige, hvor der i det hele taget vistnok er ganske overordentlig stærk Fart paa den videnskabelige Forskning, ogsaa har en Stipendieordning, men at den gaar ud paa at sikre lidt over 100 Stipendier aarligt, og disse Stipendier er i Sverige paa ikke mindre end 12 000—13 000 Kr. hver. Det giver, som man vil se, et samlet Beløb paa ikke under 1,3 Mill. Kr., og over for dette Beløb tager 50 000 Kr. sig ikke ud af saa meget.

Det er ikke min Hensigt her at stille Forslag paa Højde med den svenske Ordning, men jeg beder dog meget overvejet, at man i hvert Fald forhøjer det foreslaaede Beløb saa meget, at flere unge Videnskabsmænd kan komme i Betragtning, men ogsaa saadan, at en Del af Stipendierne kan blive væsentlig højere. Det bliver nemlig helt nødvendigt, at Staten ved sin Støtte bidrager til, ja, jeg kunde næsten fristes til at sige, drager Omsorg for, at unge Videnskabsmænd inden for de tekniske Fag kan komme ud i Verden og paa nærmeste Hold studere de vældige Fremskridt, der er opnaaet i disse Aar, hvor Danmark har været et afsondret Land. Jeg tror, at dette er ikke mindre end en Samfundsopgave af den største Betydning, og jeg udtaler da Haabet om, at vi i Udvalget maa kunne opnaa den højtærede Statsministers Tilslutning til en Forbedring af Forslaget paa det Punkt, som jeg her har fremdraget.

I øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig Behandling.

Paul Holt: Vedrørende det fremsatte Lovforslag om Oprettelse af et teknisk-videnskabeligt Forskningsraad kan jeg med Hensyn til den rent principielle Stilling hertil henvise til den Tale, som Ordføreren for vor Gruppe holdt i det høje Ting ved Forslagets Behandling i 1943. Jeg skal kun fremkomme med nogle faa Bemærkninger.

Fra alle Sider er man enig om, at den videnskabelige Forskning bør fremmes, og en ganske særlig Forstaaelse herfor plejer man at kunne opnaa, naar man kan paa-